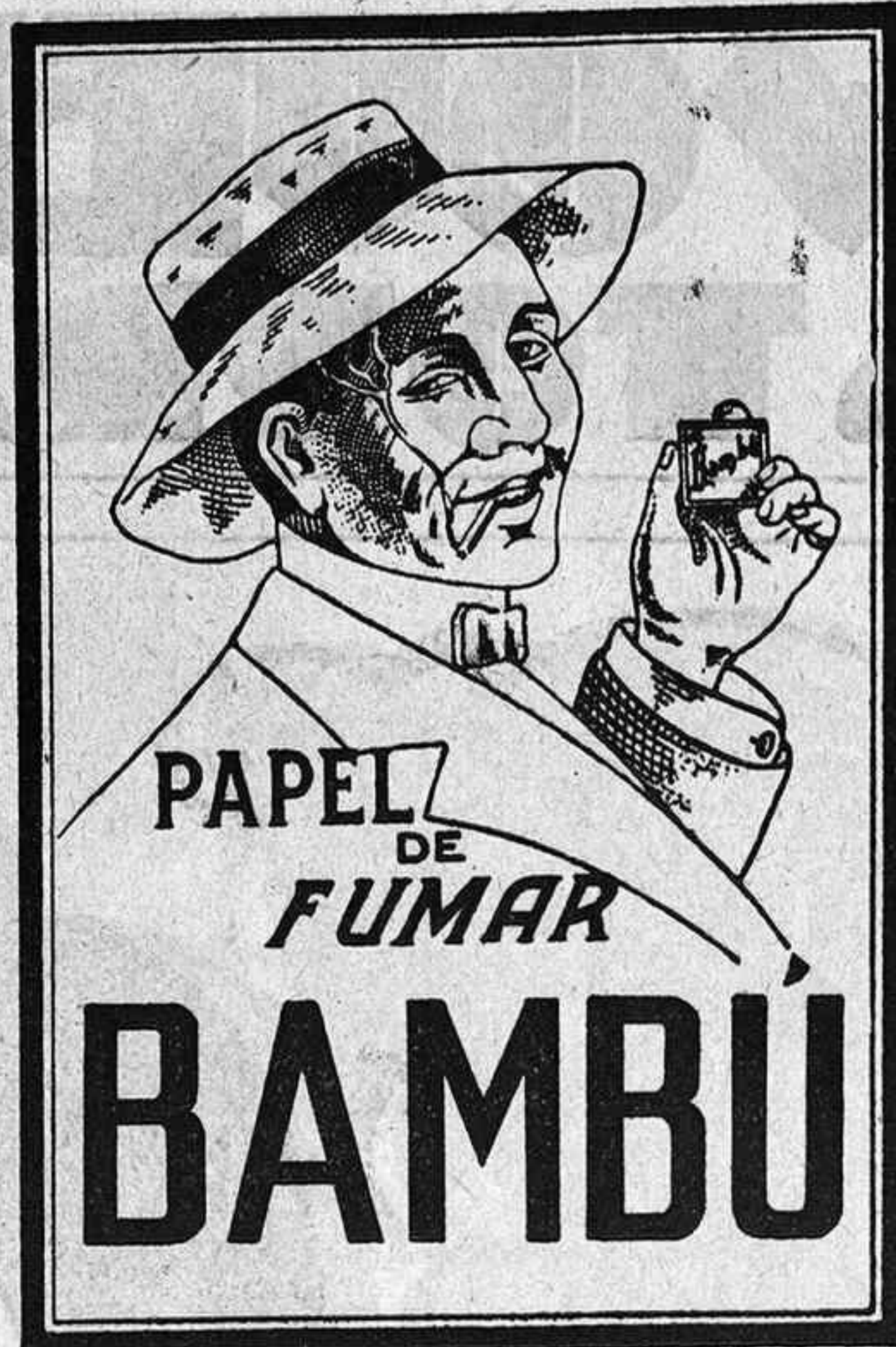

EL ESQUEVELLA de la TORRATONA

Després les Esquerres diran que nosaltres no treballem per a Catalunya.

VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorragia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uraititis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *tuixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixes del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva

malaltia. Venda: 6'60 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (aariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa i a perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floriscos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundós, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'60 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòrrica*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'60 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficina Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenrotllament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTXYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glándules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacológicos del Dr. W. Durem
Alt de Sant Pere, 60 - BARCELONA - Teléfono 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Arrepentides, 8 - Tel. 21361
BARCELONA

Fora de Barcelona:
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÒNICA

Barcelona, hora actual i una tarda de diumenge

SORTIM de casa i agafem el tramvia. Un ple i empentes. En la plataforma, on en caben 14, n'hi anem 27. Oïm una conversa d'obriers. Es tracta de les 265 criatures que arriben a Barcelona procedents de terres de misèria. Una mare dóna la nota sentimental i patètica. "Treure les criatures dels seus pares no arranja res. S'ha de poder viure. Hi ha dret a viure. Jo robaria abans de deixar-me prendre un fill."

Allau de gent vers l'Estadi no es juguen les finals del futbol.

Taules de cafè, en un cafè popular del Paral·lel. Converses polítiques. "I aquest Govern? Tothom està convençut que no pot fer res, malgrat el seu ostentós programa. En els temps que corren és possible que uns i altres resistixin un Govern que se sap que no pot fer res?" L'escentisme polític és violent. Enlloc no escoltàrem el panegíric d'un entusiasta. La gent, generalment, sent l'Esquerra, però...

S'asseu a la nostra taula un dibuixant. Ens explica la seva tragèdia. No té feina. Han hagut de deixar el pis on feia 29 anys que vivien. La mare malalta. Ha anat pels cafès a fer caricatures per poder sopar. No veu cap horitzó obert. —"M'he de morir de fam?—pregunta el qui ens parla.

Passa un auto oficial que arrossega polítics vers l'Estadi. Els de l'auto van repapats fumant escandalosos havans.

Jocs Florals per la ràdio i un sol de primavera damunt de Barcelona.

Els molls són plens de passejants. Passejar és distret i no costa pessetes. Una ullada al port ens el mostra ben desert. Oh, port de Barcelona d'altres temps! Més gent que els altres dies que travessa el port de la Porta de la Pau al far.

Conversa agafada al vol: —"Cuando te diga algo una persona antipática, es catalán."—La conversa surt d'un grup de noies pretensiosament pintades i amb abillaments farcidament diumengera. Noies d'altres terres que han fugit de la fam del seu terròs per venira viure a Catalunya i que, malgrat això, malparlen de nosaltres. Sense importància? La mentalitat de les que parlen... Sense importància, però simptomàtic. Els castellans, àdhuc els que conviuen amb nosaltres, malparlen amb veu alta dels catalans. Els catalans els paguen obrint-los les portes i els braços com en el cas dels 265 infants miseriosos que Barcelona rep.

Rambla amunt. Molta gent. Un Regidor de l'actual Consistori ens passa pel costat. L'hem conegut insignificant

i agafant-se on podia per pujar. Ara no ens coneix. Cobra mil pessetes i el pols d'una vanitat de poca cosa ha posat una capa damunt la seva democràcia. Duu un vestit nou, suficientment pretenciosos per donar-li patent i aires de Regidor. No en té d'altres.

Placa de Catalunya. No s'hi sent parlar sinó en castellà. Sorges i minyones hi cuegen i s'hi freguen com peixos dintre una peixera. Castella s'expansiona barroerament en el cor de la ciutat.

Terrassa del Colom. Gairebé les mateixes converses que hem escoltat des de la taula d'un cafè popular del Paral·lel. Desconfiança absoluta. Anècdotes precises i acusacions greus. D'ací i d'allà estirabots faceciosos i rebentada famolenca d'algun de dreta. Concurrents d'abans que esguarden mansoies com si portessin al front un avís de "Liquidació total. Autèntiques rebaixes".

Arreu pisos per llogar. Els fanals s'encenen i la darrera llum del dia s'ofega en el cel i en les aigües obscures que xarboten de la copa del brollador de la gran Plaça barcelonina.

Caminem, pensant en les nostres impressions de la tarda de diumenge que hem passat, impressions ben precises, ben del moment, dintre la seva barreja.

Hora de transició, on ningú no sap on va. Ens mancaria un conductor i ens colzegem amb conduïts. El Govern actual hauria de donar la sensació que condueix la nau a port, i deixa veure que s'accontenta amb fer rutllar la maquinària.

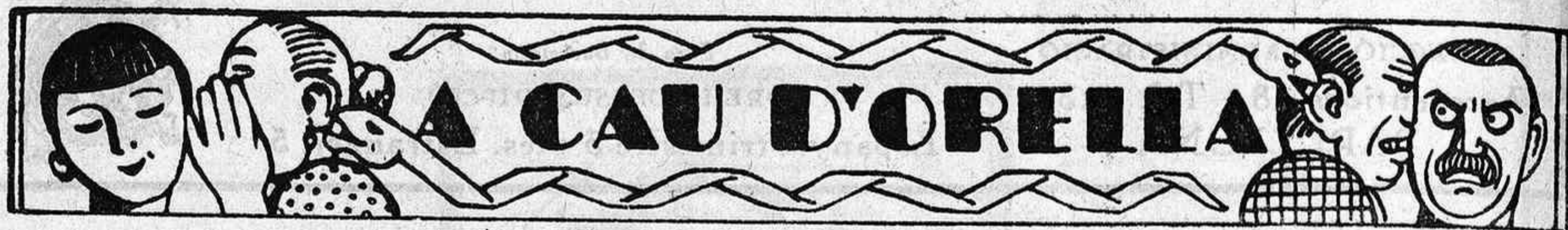
Per altra part, palpem arreu una escomesa castellana ben marcada, suportada, i fins aprofitada, per un sector català. Faci Catalunya el que faci ells seran ells i nosaltres serem nosaltres, els sotmesos, àdhuc pels qui vénen a menjar-se el pa a casa nostra. També veiem pertot casos de misèria sense sortida, casos pregonamen tràgics, com el cas del dibuixant que ens ha vingut a trobar. Ostentació barroera dels nous enlairats. A alguns els fa, o els ha de fer, tanta sorpresa trobar-se on es troben que no és rar que la vanitat els faci rodar el cap. Contrast punyent!

Gent que vol oblidar i deixa fer. "No volem saber res de política" o "Esperàvem altra cosa de la política actual", Riuada de desentesos i bona part dels deportistes que han anat a l'Estadi; posem-hi, per torna, aquests obrers que ara ens passen pel costat carregats de farigola i de ginesta. Demà tornaran al treball i a l'obediència feixuga de hurgosos i de representants polítics. El diumenge l'han volgut per a respirar i per a inhibir-se. "No res de política! No res política!"

Tornem agafar el tramvia, i cap a casa. A la plataforma, on en caben 14, n'hi tornem anar 27. La gent va moixa, un xic fatigada de l'esplai gris del diumenge. Ens persegueix la veu d'un captaire: un de tants que hem trobat.

Aquesta tarda barcelonina de diumenge resumeix bé l'hora actual, la situació de la ciutat i de Catalunya. El que hem pogut anotar és un comentari eloqüent d'homes i coses que ens pot estalviar tot altre comentari. Que el qui en sigui capaç el faci com nosaltres.

Al carrer Consell de Cent han violat les bales i la sang ha emprapat l'empedrat... Maneigs de vaga: C.N.T.

JOCS FLORALS

Escoltem aquest comentari:

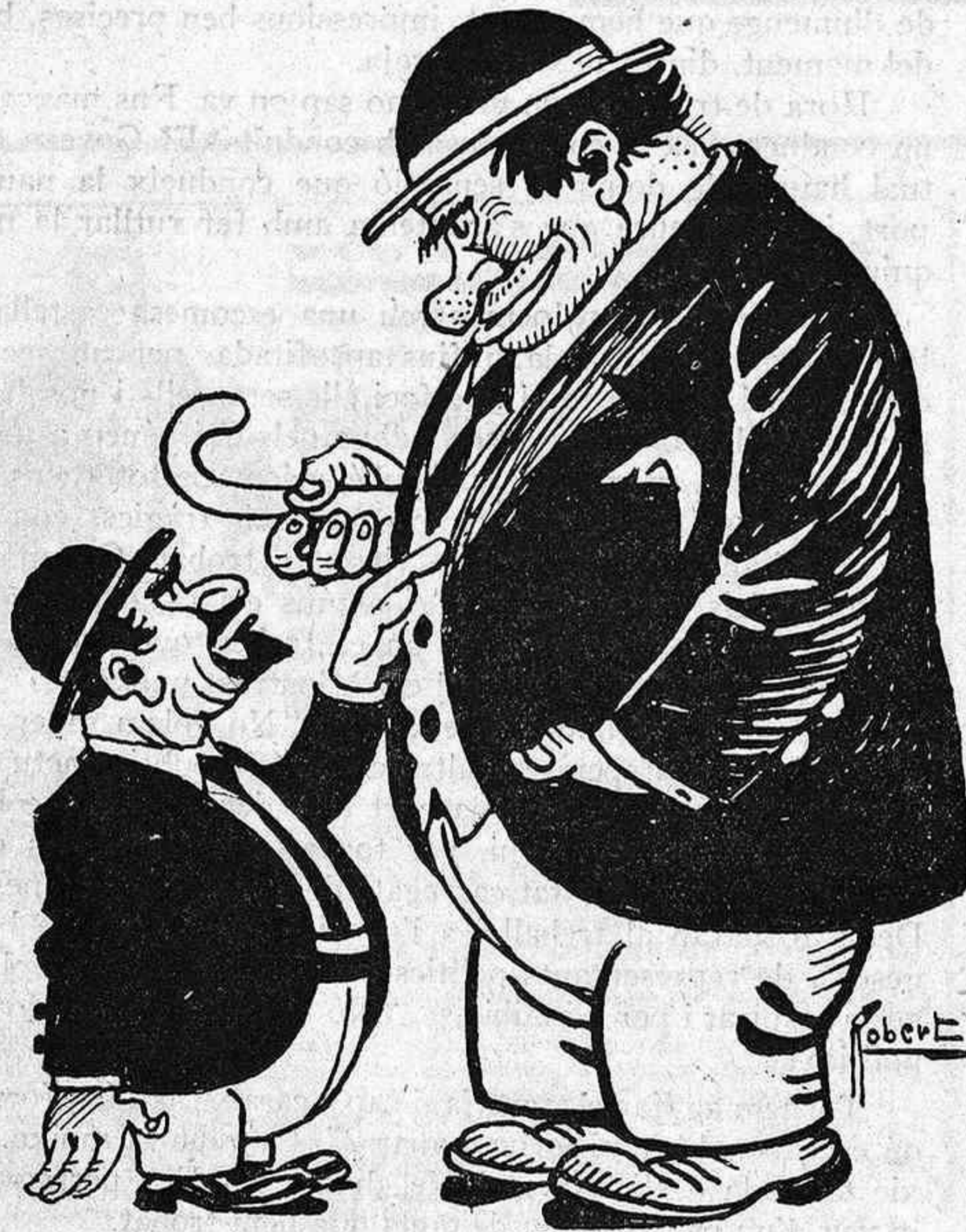
—“Els Jocs Florals—malgrat hi tiri Salvador Perarnau—, segueixen tenint un to de Lliga que enamora. Són xirois i escaldufats com la que els dona el to.”

Seguidament el que comenta fa una glosa de la Flor Natural d'enguany, guanyada per un tal Josep Janés i Olivé.

—“Substituïm per coses vulgars els ocells, els llacs, i les flors i violes que han servit de faramalla al poeta per guanyar la flor, i us restarà això:

Només saber que no passa res de nou
perquè tu no escrius en cap diari!

Només saber que al carrer de Petritxol venen miralls
per si a tu et dona la gana de comprar-ne.

Raó de pes.

—No comprenc per què vol aprendre el llenguatge dels sordo-muts.

—Perquè tinc una dona tan xerraire, que és l'única manera de fer-m'hi entendre.

Només saber que sota els pins es fan bolets
perquè a tu t'agraden a la brasa.

Només saber que el pallasso ha plorat
perquè tu no ets pallassa.

Saber que el collaret se t'ha trencat
perquè és de 0'95 i comprat a la Rambla.

Per què existirien les mongetes
si tu no anessis a la plaça?...

Per què hi hauria humitat
si tu no tinguessis paraigua?

Per què cremaria el gas
si tu no l'utilitzessis per cuinar-hi?

La xiroia poesia dels Jocs Florals d'enguany i la glosa del comentarista despectiu, són bones germanes.

LA UNITAT DE LA LLENGUA

Encara dels Jocs Florals.

El Mestre Pompeu Fabra, magnànim com sempre, féu un discurs d'obertura de Jocs Florals en el qual es cantava la unificació de la Llengua Catalana: “Ja hi hem arribat! Ni vencedors ni vençuts! La Llengua Catalana s'havia d'unificar i s'ha unificat.”

El grup Francesc Matheu—mestre en gai saber ell i patum gloriosa—, que és el grup amo dels Jocs, convidava a la festa amb un volant que copiem: —“Consistori dels Jocs Florals de Barcelona. Any LXXVI de llur restauració. Invitació rigurosament personal. Los Mantenedors tenen l'honor de convidar a V. a la festa poètica anyal, la qual es celebrarà'l diumenge vinent dia 6, a les quatre de la tarda, en lo Palau de la Música Catalana. Barcelona, etc.”

Visca la uniformitat de la Llengua Catalana i el grup històricament ranci d'en Francesc Matheu!

BEN BE A CAU D'ORELLA

Senyor Josep Gaya Picon. Vostè ha escrit un article a “El Dia Gráfico” amb motiu de l'enderrocament de la coneguda “Bohemia Modernista”. En l'article hi ha alguna inexactitud:

En parlar de “La Camelia” vostè diu que s'improvitzà un teatre al fons de la gran sala en el qual treballà la companyia que dirigia Josep Santpere que portava l'actor Vallmajor.

El senyor Vallmajor no ha treballat mai en la Companyia del senyor Santpere. Treballà a “La Camelia”, però dirigint la seva companyia ell i l'Enric Martí, companyia de vers que feia líric quan li era fàcil.

La cosa no té importància, senyor Josep Gaya Picon. Però com el seu article és article amb mèrit de tenir memòria, o fitxes ben arrengrades, fem aquesta rectificació, petita rectificació, que no li treu ni li posa valor: li posa exactitud.

Perdoni, senyor Josep Gaya Picon. I consti que la rectificació la fem ben a cau d'orella i amb la veu més baixa que ens és possible.

N'HI HA QUE MAI SABEN EL QUE DIUEN

Un d'aquests darrers dies, i en plena Cambra, el senyor Goicoechea va dir que "França devia les seves riqueses colonials a un general monàrquic".

I el senyor Goicoechea restà descansat.

El talent d'aquest senyor—tan de dreta i tan: monarquizant—, no va saber veure que se li podia contestar que: Espanya s'havia quedat sense riquesa colonial gràcies als seus generals monàrquics!

Què hauria replicat aleshores el senyor Goicoechea?

UN VALENCIÀ I ELS NOSTRES PARCS

D'un valencià, dels que vingueren pel passat partit de futbol, oïrem aquest comentari, fet amb aquella graciosa variant del català que és la parla valenciana:

—“Els jardins de Barcelona tots són plens d'herva. A València els omplen de flors, i els treballen i els combinen. Ací, damunt de l'herva, hi fan unes rodonetes, uns pegadets, hi planten quatre flors i llestos. Per què seran tan amics de l'herva els jardineros catalans?”

No tindrà raó el valencià que fou hoste de Barcelona el passat diumenge?

ESPECTACLE POC CIUTADA

El passeigs dels remats de bens pels nostres carrers.

Hi ha moments que Barcelona sembla una ciutat primitiva, dels temps dels pastors.

Si l'escorxadador és ta na lavora d'una estació, per quins set sous els bens han de passar e nremat pels nostres carrers?

Qui ens donarà la solució?

Contrasentit.

Al pirotècnic, se li ha encès un correcomes.

CAPS I CUES

L'etern llauna del Consistori barceloní, i lligaire, senyor Segarra, l'altre dia, fent gala de la seva gran erudició, atribuï a Lleó Tolstoi "La guerra i la mort".

En sentir-ho l'hellènic Octavi Saltor li vingué una mena de col·lapse.

La fundació Bernat Metge perilla...

En canvi demostrà el senyor Segarra en la mateixa sessió, que tenia grans coneixements domèstics, puix que explicà amb meravellòsa erudició i coneixement de causa, unes documentades apreciacions sobre peces íntimes, sense oblidar camises i calçotets, amb una tal precisió que hauria pogut competir amb la bugadera més entesa.

En Duran i Ventosa, per no ésser menys, amb un abrondament heroic, féu l'elogi de la mestressa de la casa que pot donar vint-icinc pessetes a la minyona per a anar a plaça...

Comentari d'un del públic que li roda el cap:

—On m'hauré ficat, pobre de mi; en el Consistori, o en un safareig públic?

Ara el senyor Segarra parla d'armes, i ens diu que el revòlver Schmidt és el millor del món, i és l'únic revòlver que ha utilitzat durant la seva vida.

Segarra, Segarra, que sou un llauna ja fa temps que ho sabem, però, pistoler encara ens costa de creure-ho...

La Lliga no vol que les noies que es guanyen la vida honradament fent el taxi per Barcelona, surtin a certes hores.

Ho comprenem. Dol tant de trobar certes coneixences quan hom és important i va acompanyat de la dona...

En la sessió de les disset hores, hi ha gran expectació entre els regidors. Són dos quarts de cinc del matí, i l'únic del públic que s'ha aguantat estoicament, està llegint una novella.

Hom vol saber què llegeix. En Granier Barrera com a més destre s'hi arriba.

Tranquillitzeu-vos, companys, és "El tresor de les nou pintetes", de Josep M. Folch i Torres. Un sospir de satisfacció va ressonar en la cambra.

La microscòpica Enriqueta Benigani ha fet una esplèndida exposició de les seves laques a les Galeries Syra. En Francesc Pujols, que va assistir a la inauguració, deia parlant d'ella.

—Indubtablement que és una gran artista, però ella és tan menuda, tan menuda, que si la perds, l'has de cercar com qui cerca rovellons

El pintor Senabre, parla fa temps que vol anar a pintar a Astúries. Es la seva illusió, i no menja ni dorm pensant-hi. Segons ell, ja ho té tot preparat; l'únic que li manca, però, diu que són els diners.

Admirem el seu optimisme.

En Montero, diumenge a la nit, al Barcelonès, aplaudia frenèticament la Pastora Imperio.

Hi estava tan entusiasmat, que deia:

—Mireu si m'agrada, que el pròxim dimecres, penso dedicar-li una *charla* amb la senyora Marieta a Ràdio Barcelona.

La Pastora, que ho va saber, deia tota horroritzada:

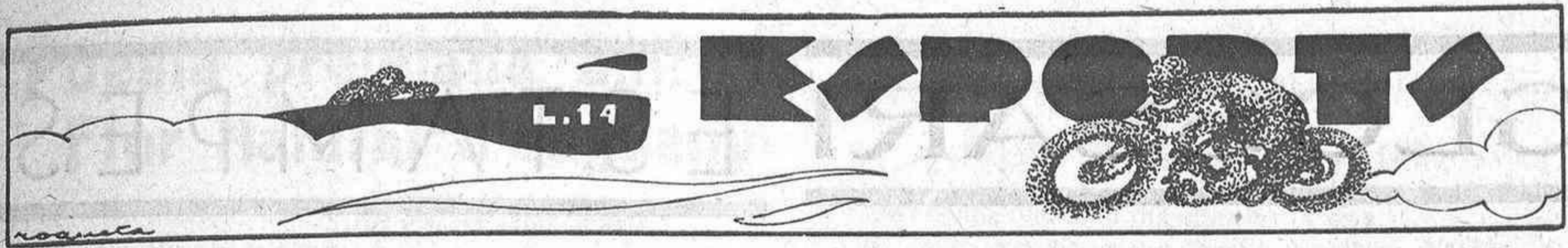
—*José, que no me meta en líos er viejo este: me va aser fracasà!*

Flor natural d'enguany. Uns grans versets d'en Sánchez Juan, una pjoesia sencera de Tomàs Garcés i un raig d'oli ranci d'en Josep Janés i Olivé, autor premiat.

—¿Què? Com vas passar el Primer de Maig?

—Rendida, nano.

Cronòmetre

UN DILUVI DE "GALETES" A MONTJUIC

L'Estadi, després de la calma hivernenca, vol anar per feina. La multitud esportiva de Barcelona amb la col·laboració de quinze mil enviats de la terra del cacauet i cinc mil "isidros" de la Puerta del Sol, va treure la pols i les tere nyines de sobre, el passat diumenge, amb la "final" del campionat d'Espanya; però li cal treure's encara la son de les orelles.

Per obra i gràcia d'en Gasa i companyia, als vuit dies de la seva reobertura es desvetllarà definitivament l'Estadi Municipal amb un diluvi de "galletes" que n'hi haurà per llogar-hi cadires.

Quin barceloní esportiu deixarà d'acudir a l'Estadi el diumenge? Potser aquell que no tingui les cinc pessetes per a l'entrada i els dos ralets per a l'impost de municipi. Els altres, hi aniran tots amb els ulls tancats i caminant talment com sonàmbuls; caminant d'esma. La llauna propagandista estil americà que ens ha donat l'organització d'aquest, diguem-ne "congrès de la bufà", ens ha convençut tant que a Barcelona no hi haurà res més el dia tretze que l'Estadi, en Gasa, l'Uzcudun, Schmèling, la Anni Ondra, tres rings, trenta combats i tota una arca de Noè de boxadors, més o menys boxadors i més o menys animals, que l'èxit sorprendrà la mateixa empresa.

També les clatellades d'etiqueta, les bufetades amb guants, poden fer el miracle de paciència que no es veu a Olesa els dies de la Passió; mobilitzar els ciutadans i retenir-los del matí fins al vespre amb un espectacle de dues etapes.

Les llaunes periodístiques d'en Melèndez, el dit gros del campió alemany, la gentilesa de la seva Anni, el desig de veure tres rings en plena activitat i de presenciar l'emoció possible de tres K. O. alhora i potser fins de una bronca general a l'Estadi en tres combats que per unanimitat i acord dels sis boxadors vinguin a resultar ensopits com un sermó quaresmal, ompliran Montjuïc d'una gentada que vindrà a ésser un aiguabarreig de pagesos de fora; públic de braus privat de la seva "corrida" o la xarlotada; públic de futbol i massa esportiva de la que omple sovint l'Olímpia (quan hi ha una vetllada solemnia) i del que tant li fa anar a unes curses de bicicletes com a un gran premi motorista, a un partit de futbol, a un festival de natació o qualsevulla altra cosa a la qual se'l convoqui en nom de l'esportisme.

Si davant d'un partit de futbol Madrid-València varen acudir a Montjuïc cinquanta milers d'esportius a desgrat de no jugar cap equip de casa, més gentada hi haurà a Montjuïc diumenge, a presenciar el diluvi de galletes convençuts que no n'hi haurà cap que vagi a parar als espectadors i a veure navegar en l'esmentat diluvi a Gasa, Noè de la boxa, amb els seus tres rings i l'arca bíblica de l'acaparadora organització d'un aconeteixement tan extraordinari com aquest de veure setanta homes inflant-se les galtes davant d'una muralla d'espectadors.

Si després de tan treballar i d'un àpat tan ben servit no respon el públic a la crida de la "nata" i el "bolet" esportius, caldrà que Gasa organitzi a l'Estadi una topada de dues manifestacions: una feixista i l'altra antifeixista perquè les bufes espateguin a dojo i els espectadors paguin a bon preu l'entrada.

AQUELL

Àltaveu indiscret

El senyor Llorenç troba el senyor Parcerices carregat amb una motxila d'excursionista, una hamaca plegada i una barraca de lona de les que abunden a l'estiu a les platges de la costa.

—Caram, seyor Parcerices... On va tan carregat?

—Psè! Miri... a l'Estadi. M'he comprat una entrada general i vull veure això dels trenta combats còmodament. Fins m'hi portaré el ventilador per si la calor apreta i una gramola per tocar-la quan un combat resulti ensopit.

En Pep Samitier té una parla pintoresca i original. Ho saben a bastament tots els qui el tracten en la intimitat. Les seves ocurrencies han fet esclafir la rialla sovint en el curs de les converses, perquè amb la major naturalitat i la "pose" més seriosa, llença els acudits més barrilaires, quan l'home es sent optimista. I en Samitier torna a ésser-ho.

Un vespre a l'Hotel Florida, estaven asseguts al voltant de la taula uns bons amics que acudeixen a veure'l sempre que l'home Llagosta (segons bateig sidralita del popul·laríssim confrare Xut) ve a Barcelona. El tema de la conversa era el gos anglès que Samitier va dur-li a Sagi-Barba d'Anglaterra.

—El "Pissarri"—que axí nomenen al ca—ha fet cria i en Sagi m'ha donat un nano que és una fera.

I després comentant l'aire seriós del ca, peculiar de la raça a què pertany, digué:

—Camina més tivat que un senyor. Passen altres gossos, però ell, no gira el cap i tira endavant sense donar pilota.

El comentari futbolero va produir una riallada i hom va recordar íntimament que Samitier, també ho havia fet jugant al Barcelona això de tirar endavant, individualista, i no donar pilota als companys de davantera.

Asseguts a la terrassa d'un cafè popularíssim de les Rambles, vàrem collir casualment una conversa:

—Aquests directius del Barça són tallats pel mateix patró de tots els altres.

—Vol dir?

—Com ho sent. No diria mai perquè haver-hi a Catalunya una institució com la Mutual Esportiva, que amb el pagament d'una petita quota mesal cuida de la curació de jugadors, té, en canvi, un contracte amb la clínica Puig Sureda que val molts milers de pessetes?

—Què sé jo! Algú de la directiva deu ésser parent llunyà del metge.

—No, senyor. Perquè el contracte diu que tan els jugadors del club com els directius i llurs famílies, tindran dret a clínica i a intervencions quirúrgiques. Com que la cosa va molt bé a tots, el club va pagant les despeses.

Nosaltres vàrem treure el carnet i... cucurulla!

GLOSSARI

ESTAMPES

JUGAR AMB INFANTS

La maniobra tèrbola desplegada amb el motiu i el pretext de l'espectacular èxode dels fills dels vaguistes de Saragossa, priva el glossador de comentar-la amb aquella punta d'ironia i d'humorisme que escauen a un periòdic que, com el nostre, no usa calba, ulleres, ni barba, ni parla amb veu campanuda, atributs clàssics d'una serietat a prova de broma.

Deixar jugar els infants, facilitar que juguin, prendre part àdhuc en llurs jocs, està bé. El que no és lícit, ni humà, ni digne, és jugar amb els infants, fent-los servir de bandera, de tapabruts i de reclam de les nostres lluites fratri-cides.

En un país on hi ha com una mena d'odi instintiu envers els arbres i els animals, no és estrany que l'infant sigui malejat i explotat moralment i materialment. En un temps en què no hi havien escoles laïques, la instrucció infantil (no parlem de l'educació perquè aquesta havia d'aprendre's amb la vida), es limitava a la Doctrina, a les quatre regles i a la història d'Espanya, i hom deixava als infants que s'esplaiessin, en sortir de la presó inconfortable de l'escola, a maltractar gossos i gats, a esguerrar nius, i esbatssar-se a cops de pedra. "Així es fan forts!", exclamava satisfet el pare quan veia venir el noi amb un ull de vellut o amb un xirivec al front. "Què n'és d'entremaliada aquesta xicalla!", deia somrient benèvolament la comare en arribar la bull-ciosa colla arrossegant amb un cordill l'oreneta alcaiguda.

Les coses han canviat molt, sobretot en aquestes latituds, però encara belluga el bàrbar que destroua jardins, apedrega trens, mutila estàtues, tomba pedrissos i empastifa parets i... explota infants.

En aquesta explotació de criatures no hi ha estamení, val a dir-ho, que pugui cridar gaire. Des dels dèspotes antics i moderns que vigüen i fomenten la natalitat per tal de venir sempre ben proveïdes les reserves de carn de canó al pare que posa fills al món amb el mateix intent que un pagès planta arbres fruiters i cria llocades, els infants han fet de tot i ho han sofert tot. Malgrat les lleis protectores, hi ha encara aprenents de tendra edat, i el que és pitjor, cal veure les legions d'infants venedors de diaris, els "grooms" de caus de vici i els pobrissos que fan d'esquer del conte de la llàgrima en braços dels pidolaires d'ofici.

Hem vist explotada la infància en forma de "Filles de Maria", de "Pomells de Joventud", de Sants Joans de processó i de disfresses de Dijous Gras. Mancava solament que hom arangués els infants de llurs cases per a passejar-los de poble en poble, a distàncies llargues, amuntegats com bens o aviram en vehicles incòmodes, a tall de reclam o d'article de propaganda dels professionals de l'obrerisme.

En cada llar honesta d'obrer català hi ha una mica de calum i un mos de pa per als infants abandonats o miseriosos. El que no hi ha ni hi pot haver a Catalunya, és l'explotació de menors amb una finalitat partidista ni molt menys uns Herodes amb careta.

PANICAL

ELL I ELLA

Us juro que, malgrat els seus vint-i-quatre anys i la seva pell rossa com la crosta del pa i fina com la fina pell del préssec, ell va creure que era verge.

Era un d'aquells poquíssims éssers corprenedors que semblen nascuts sols per fer-se estimar. La cara era de faccions correctes. Les cames semblaven les de Janette MacDonald. Els braços, mestriolament tornejats. I el cos, de formes esveltes, era adorable.

Prop d'on li neixien els braços s'endevinaven dos perfectíssims cossos de colom, els quals, tot alçant-li el vestit semblava que volguessin sortir del niu... La dolcesa de les seves mans no la igualava ni la finor de l'aigua ni l'oreig tebi d'un migdia primaverà... I el seu instint, tan delicadament femení com el de la violeta, semblava manllevat a la finesa del liri.

Ell va conèixer aquesta joveneta una tarda inoblidable. Llurs esperits vivificaven idèntics pensaments. Volgueren estretament agermanar-se. I anaren en una cambra silenciosa, lluny del brogit del món. I com que combregaren junts, ambdós conegueren Déu...

L'endemà, abans de separar-se, ella va demanar-li que, fins el dia següent en què havien de retrebar-se, li deixés la seva polsera-calendari. I l'enamorat minyó, que era un ingenu, sense recordar que tot i haver-la comprat d'ocasió a un músic de l'"Edèn" li costà dues-centes pessetes, la cenyí gentilment en el braç esquerre de la seva Dulcinea.

El dia vinent l'apassionat jovenet vengué un pilot d'excel·lents llibres, en una llibreria de vell del carrer d'Aribau. Amb les monedes que li donaren adquirí "Les Chansons de Bilitis" i una capsa dels millors bombons que trobà. Anà a la recerca de la gentil dameta del dia abans. Però, ni ella ni el rellotge no comparegueren... I el pobre minyó, allunyant-se melangiosament deixà escapar un enternidor "Beneïda sigui!"

Antoni Sùges i Albà

Núvols de primavera.

Com els veu el somiatruites.

Poesia premiada amb la Flor Natural d'enguany

*Sicut piscem inter spinas,
sic amica mea inter flàvias.*

PSSST, TU...!

Viure per Tu, només...
Oblidar el calamars, el pollastre,
l'arròs i els llagostins...
Oblidar que els conills no tenen ales;
i que dins el calaix hi han poemes inèdits
que em poden fer guanyar, potser, moltes cigales.

Oblidar-me de tot,
llevat de Tu!

No saber que aquells llums
són d'electricitat.
No saber que els estels,
per bé que els donis corda, no puguen fins al Cel.
No saber res, sinó Tu.

Només saber que el Jurat està tranquil
perquè ha pogut donar el premi.
Només saber que en Cambó també ho està
perquè li ha sortit de franc la festa.
Només saber que els Jocs Florals d'enguany
ensenyen l'orella de la decadència;
i pensar que tot es fa per l'espectacle
d'elegir Miss Reina Floralesca!...

Per què floririen les roses,
si no tinguessin la teva ferum?...
Per què vindrien les albes,
si abans no haguessim perdut les nits?...

Per què seria Primavera,
si no fos que abans havem passat l'hivern?...

IL-LUSIO DEL TEU VESTIT DE NUVIA

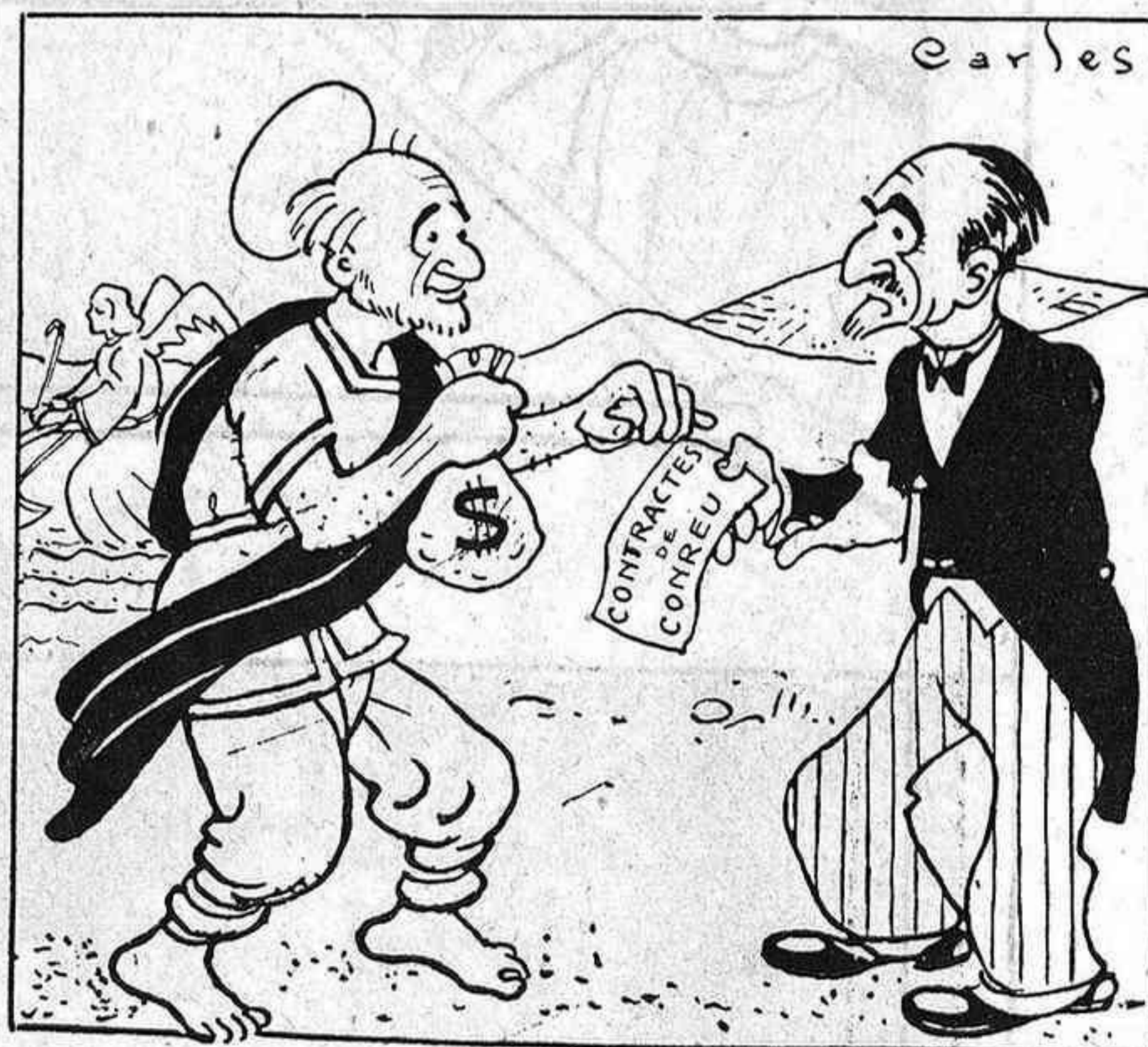
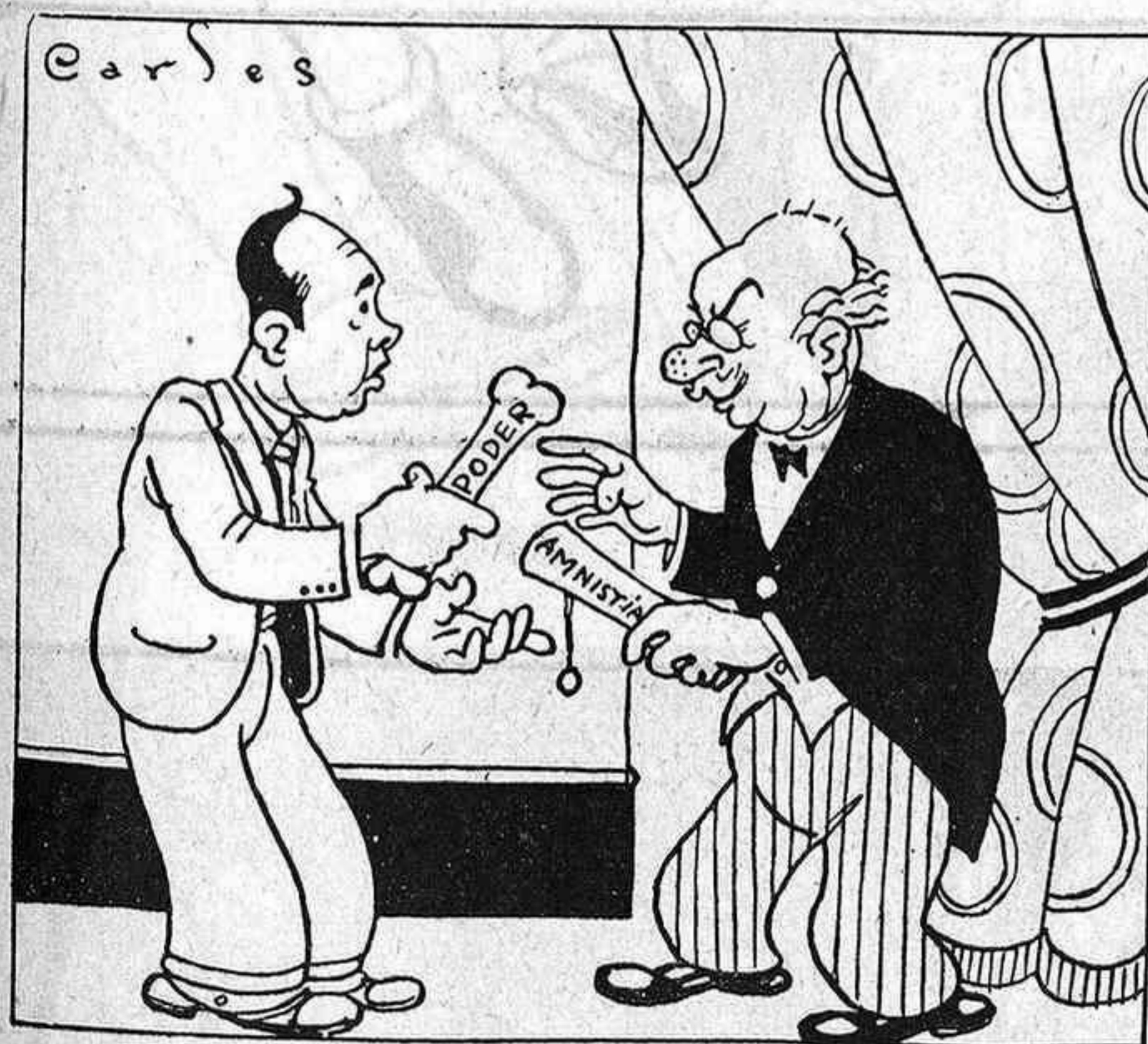
T'ha vestida de núvia ma innocència illsa
i un oreig d'embriaguesa te l'ha esquitxat d'arròs.
(Adéu illusió que et perdies confusa
en les cols esfullades que vestien ton cos
com si fossin notes eixides de la cornamusa.)

Adès eres talment una figa madura
com totes les figueres que no han tingut destí.
L'enllà de ta presència és cosa que em sulfura
com un llibant de fruits nascuts del teu sofrí,
què seria de tu, oh figa ja madura?...

I era el presentiment de la teva Eminència
que m'hat poblat el fetge i el cor de fortituds
per fer infinit, en mi, el goig d'incandescència.

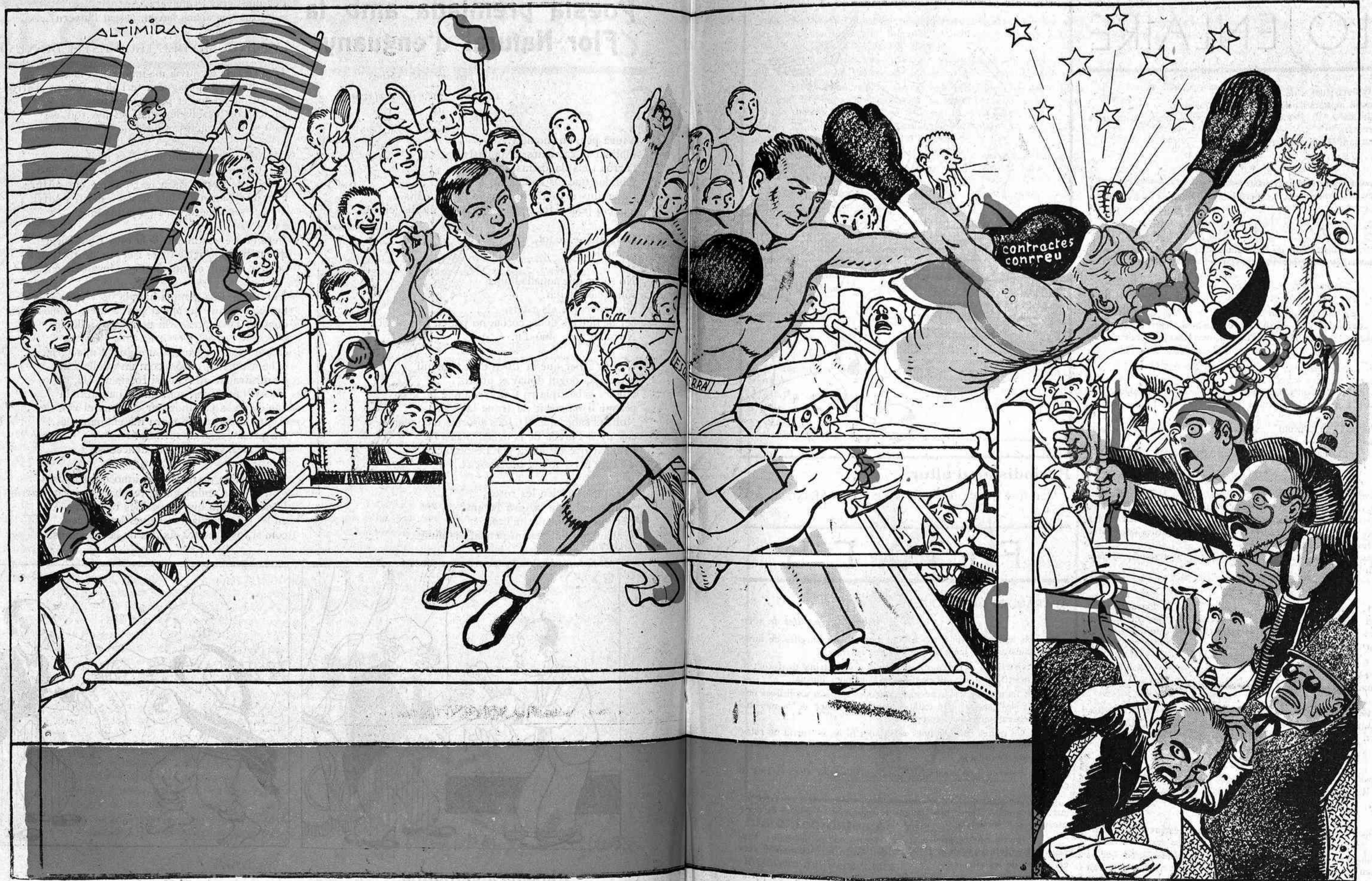
I eres com una gemma untada de virtuts
tan clares, que he temut per la meva adolescència;
quan la Teva presència de mi s'enfellaonia
i les teves carícies eren un dolç turment
emborratxat de goig, ton esguard m'aclaria.
T'he estimada, frisós, com un adolescent:
Et mirava tan alta com si fossis ma tia,
Eres tu, per a mi, com una arna daurada
que deixa sa crisàlide per enlairar el vol,
el qual deturaria la meva mà enguantada...
Oh polsim d'irisat tornasol
de les ales, vellut de setí, delicades.

T'ha vestida de núvia ma innocència illusa
i un oreig d'embriaguesa te l'ha esquitxat d'arròs.
(Adéu illusió que et perdies confusa
en les cols esfullades que vestien ton cos
com si fossin notes eixides de la cornamusa.)

Refrany d'actualitat.

Favor amb favor es paga.

El Matx Esquerra-Lliga.

Aquest serà el resultat final.

TELO ENLAIRE

Liceu. Ballets Russos de Montecarlo.

Han vingut aquests ballets més afinats que mai.

"Les Silfides", "El Príncep gor" meravellen encara, com quan foren estrenats.

"Choreatium" és una bella sorpresa.

Romea. Companyia Herrero-Bardem.

Estrenes banzim-banzam, i repertori suat. Barca a l'aigua. Això amb Miss i tot.

Novetats. Segueix l'èxit de "La Chulapona".

Avui, tarda, passarà per l'escenari de Novetas la Pastora Imperio.

No ens fem tan vells com sembla! A la Plaça de baus: "El Gallo", a Novetats: "La Pastora. Tornarem a llegir el llibre de Eça de Queiros "La Relíquia". Haurem extremat tres records de joventut.

Còmic. Revista i Companyia noves. Direcció: Pep Campua. Vedette: Laura Pinillos. Procedència responsable: El Teatre Romea de Madrid.

"Al Pueblo! Al Pueblo" és una revista més, agraosament presentada.

Trio que va al davant Vicenç Mauri, Alady i Lepe.

Barcelona. Catedral del Muñoz-Sequisme, aquest Muñoz Seca, tan graciós, té dret a fer cada dia política monarquitant i anticatalana des d'un escenari de Barcelona, que és el Barcelona i gràcies a les Companyies que vénen de Madrid a refer-se a espatlles del nostre povincianisme.

Que consti que si Moreno Torroba tingué protestants, Muñoz Seca no en té.

Apolo. Segueix l'èxit de "La Gloriosa" i de la extraordinària Companyia de l'Apolo, que dirigeix Josep Clapera, i que compta com a primera actriu amb la gran Assumpció Casals i com a actriu còmica indiscutible amb Visenta López.

Poliorama. Lupe Rivas Cacho, "Trastos Viejos" i "La Tanguista".

Això, tot plegat, sembla demanar la cambra dels mals endreços. Sort que Lupe Rivas Cacho és una actriu voluntariosa i enamorada del seu art.

Espanyol. Josep Santperé i Roseta Hernàez s'segueixen triomfant amb "El Rei ia treballs forçats".

Olimpia. L'espectacle més extraordinari que es presenta a Barcelona.

Fins s'hi poden contemplar milionàries autèntiques, girls que es diu que han fet els milions estalviant roba, el que vol dir que van tot el que és possible despullades.

La setmana vinent parlarem amb detall d'aquest sorprenent espectacle.

Periodisme d'altura.

En què quedem... sou feixista o antifeixista, vós?

FITXES

APARADORS DE FOTOGRAF

Els de les parelles de nuvis

1. Els aparadors de fotògraf que tanquen les parelles de nuvis s'obren encara a ple maig amb els vidres entelats.
2. Existeix la primera nit de nuvis a la vitrina de fotògraf, com existeix la primera nit de nuvis a la cambra nupcial.
3. Hi ha unes petites arnes desconegudes que són exclusives dels aparadors de fotògraf que exhibeixen nuvis. Viuen de la mel que destilen els esguards dels fotografiats.
4. A les galtes de les núvies retratades hi ha un carmí de rubor que les núvies autèntiques no han tingut mai: és el carmí ruborós que exigeix l'exhibició.
5. S'endevina que aquesta núvia posarà banyes al nuvi fins en el retrat.
6. El coloriment d'alguns retrats de nuvis es veu que és fet per una soltera vella. Tenen una llangor voluptuosa i un mig to de desig escanyat que ho delata.
7. Algunes núvies prenen en els retrats posats defensius. Preveuen els ulls que voldran prenyar-les mentre les contempen rera els vidres de les vitrines.
8. Hi ha núvies que porten el vestit blanc de núvia com portaren el vestit blanc de la primera comunió.
9. Les fotografies de nuvis que s'exhibeixen tenen un aspecte

immoral. Són fetes amb vistes als mutus adulteris que faran concebre.

10. La flor del taronger posa primavera damunt dels turonets dels pits de les núvies. Els mugrons tremolen de bon temps sota la seda de les flors, absolutament blanques.

11. Hi ha núvies que s'abriguen esporuguidament amb el vel. N'hi ha d'altres que sembla que fan servir el vel per oferir-se més.

12. Molts nuvis sembla que es facin retratar per poder exhibir el retrat. Eternitzen el moment de les noces per a dir-vos: —“Eh, què us sembla? Aquesta nit em ficaré al llit amb ella.”

13. La goma dels pentinats de nuvi ve d'Haití. És el suc d'un arbre que, entre temps i temps, fa guaiabes.

14. Protesta general en un aparador. Un casat amb barba, ha exigit que possessin el seu retrat entre els de bigotet John Gilbert i els afaitats amb afaitada de nuvi: fins a les rels del pèl.

15. Hi ha núvies que hom pressent que viuen oficialment la seva virginitat per quinta vegada.

Aparador de fotògraf de barri baix

1. Un sorgé amb gran sabre. Li dol no poder retratar el soroll que fan els seus esperons quan xafa l'empedrat dels carrers de ciutat.

2. S'ha retratat de bona noia per poder enviar la fotografia als del poble. Però s'adona tothom que ofereix el sexe com amb safata.

3. Embarcats. Gronxen la primera alegria de l'embriaguesa. El retrat els assegura que han viscut una nit fora la barca.

4. Quart minvant de lluna en una fotografia dita d'art. L'home retratat es menja amb els ulls el quart de lluna com si es mengés una tallada de síndria.

5. Retrat fet després de sortir d'un “meublé” on s'han passat tres hores.

6. Per què li hauria vingut el caprici de retratar-se vestit d'home?

Els catequistes de Vic.

—La nostra mainada farà quadres plàstics a la memòria del Pare Claret.

—I vosaltres, què fareu?

—Nosaltres,... la Camisa de la Pompadour.....

7. “Sobretot que se'm vegin les joies”—. Aquest “senyor” ha imposat la pose al fotògraf.

8. Es tracta d'un aprenent d'adroguer que ha volgut fer-se una fotografia per enviar-la a Hollywood.

9. Restes d'un retrat de ball de màscara. Un arlequí. Un sobreiximent de fel ha fet una truita groga amb el puntet negre que hi han deixat les mosques. Un home o una dona (no se sap què), vestit de fantasia. Ensenya una espatlla vetada de blau com un plat de Talavera.

10. Un noi vestit de primera comunió. Fa una cara espantadíssima. Sembla que tingui el temor que el dia de la segona comunió li faran empassar el Crist i els ciris que té davant.

RAMON VINYES

A cops d'Esquellot

Ens arriben unes anècdotes, de la manifestació antifexista del dia vint-i-cinc. Potset tindrà raó que digui que ens arribe un xic retrassades. Però tenen gràcia, i, per tant, val la pena de publicar-les.

La tribuna de la Plaça de Catalunya, el President de la Generalitat: el seu secretari, Joan Alavedra, algunes personalitats; alguns afeccionats a personalitat.

Passala manifestació. Esclaten les ovacions, saluden les banderes. De sobte, avança una naia tota abrendada d'entusiasme, i crida:

—Mori Cambó! Mori el feixisme! Mori Lerroux! Mori...! Mori...!

Y no sabent qui més matar amb la seva paraula, amb el seu entusiasme, i la seva bona fe, es retira.

Uns dels afeccionats a personatge, comenta:

—Miss Mori.

En la mateixa tribuna presidencial. Joan Alavedra, el secretari de Lluís Companys, llueix una pluma i un barret fort, eternidors.

Algú, però, li reprotxa el pluma. Ell es defensa:

—Amb un dia com el d'avui, l'impermeable é obligat.

Va passant la manifestació. Y, formant part de la manifestació, Nicolau d'Olwer, que llueix un impermeable negre.

—Ho veieu?—diu Alavedra—Nicolau també va amb impermeable.

—Sí, però no de pluma: d'Undewod.

A San Cugat celebren la Festa del Llibre. Hi assisteix un escriptor amic nostre i en publica una nota en un diari d'Esquerra aprofitant l'ocasió—aquestes ocasions s'han d'aprofitar sempre—, per a contar l'actitud anticristiana d'un capellà enfront dels pobres: Anècdota caçada en una fonda.

Els fondistes s'enfaden i, amb una poca-solta definitiva, diuen que el capellà paga religiosament.

Sí: religiosament amb els diners de les ànimes i amb els que els ha fet votar el senyor Lerroux perquè tots els capellans anèmics dels pobres puguin seguir vivint a costelles de la nació.

Hi ha una clínica de la salut regentada per monges, per monges de l'Orde de Sant Josep. Aquestes monges sembla que s'han prohibit, o els han prohibit, tenir cura de tot ésser que pertanyi al gènere masculí.

Això, tractant-se d'una clínica és una mica fort. Y així s'ha donat el cas que han pogut tenir cura d'una dona que anava a infantar. Però s'ha donat el cas també que la dona ha infanat un noi i no noia i mentre atenien la mare, desatenien el fill, pel pecat terrible d'haver nascut home!

Decididament, mai no havíem sentit parlar d'una absurditat, d'una arbitrietat semblant.

FESTA A SITGES

El festival celebrat per la Warner Bros i la casa Jantzen a Sitges ha estat un gran èxit. Fou organitzat amb motiu de la propera estrena de: "Desfile de Candilejas".

Temps magnífic, festa original, moltes "girls" de casa, si l'una bonica l'altra encara més.

Entrem al lloc de la piscina, una piscina bellament decorada, on hi ha un escenari modern amb una elegant decoració de la qual s'utilitzen motius del film que s'ha d'estrenar.

El senyor Virós, va amunt i avall fent suggerències i donant ordres. En aquest moment ballen les "Six Demon's Stars" i el Demon's jaz apreta de valent. Després ens mostren les seves acrobàcies la parella Cirenat i Muniela. Veiem encara evolucions d'una teoria de 40 "girls" capitanejades per 6 "girls" autènticament angleses.

COLISEUM

EDMUND LOWE
VICTOR M'LAGLEN
RICHARD ARLEN
ADRIENNE AMES
RALPH INCE
en

TODOLOC ON DENA

Banquet a l'Hotel Terramar.

Elecció de Miss Candilejas-Jantzen. Bells i capriciosos models de vestit de bany. La casa Jantzen s'ha superat a ella mateixa. Resulta elegida Pilar Silva, ben bonica, ben feta, i ben alegre. Té el primer lloc vora la Miss elegida, Anna Garriga, també ben gentil i amb una cara i un cos ben bonics.

La festa ha tingut un ambient cosmopolita que l'ha feta única. El senyor virós de la Warnes Bros somriu satisfet. Larraya, de "Films Selectes", felicita les "girls" elegides: Miss 1.º i Miss 2.º El senyor Barnils, de la Junta del Casino de la Platja d'Or, va fet un braç de mar.

La festa celebrada a Sitges per la Warnes-Bros i la casa Jantzen ha estat un èxit, i una festa ben original.

Cal felicitar l'una firma i l'altra.

Els operadors de cine i el primer de Maig. — El que esdevingué el dia primer de maig amb els operadors de cine fou una cosa un bon xic original. Els de la "Mutual" i els del "Sindicat Unic" no arribaren a posar-se d'acord—com ja és d'habitud—, i resulta que uns celebraren la festa del teball i altres se la tiraren a l'espatlla, la qual casa féu que uns cinemes poguessin treballar i altres tanquessin la sala.

Això no està bé, senyors operadors de cinema. Vostès no tenen dret a posar les Companyies en situacions desiguals. O no treballen, o treballen. Les organitzacions obreres no s'han creat per fomentar l'anarquia sinó per lluitar contra d'ella. Per què treballar els uns i no treballar els altres? Per lluites de sindicalització? Repetim que no s'hi val i expressem la nostra opinió sense embuts, ben terminant i ben clara.

Coliseum. — "Todo lo Condena". Film Paramount, el film que fa 900 dels editats per la casa Paramount.

Pel·lícula d'interés. Un error judicial condemna un innocent. Vindrà el periodista coratjós que proclamarà l'innocència de l'injustament condemnat.

Volem fer l'elogi d'aquesta pel·lícula. Hi ha pel·lícules que una vegada revelat l'argument perden l'interés. Ja se sap que hi passa. En aquest film nou de Paramount, que exhibeix el Coliseum, no hi fa res que es conegui l'argument. Les escenes i les situacions tenen cada una un interès que es lliga, s'encadena.

Brillants Richard Arlen i Adriana Amer. Hi col·laboren amb justesa Edmon Lowe i Victor Mc. Laylen. Bona fotografia.

Tivoli. — "A la luz del candelabro". No és un film dels que passen sense pena ni glòria. Comèdia d'embolic fina i intrascendent, salva la fragilitat de l'anècdota, amb la gràcia en el desenvolupar-lo. També troba una magnífica interpretació en Elissa Landi, bella i actriu, i en Wils Asther i Paul Lukas.

Metropol. — "La Novia Universitària". Una pel·lícula tot simpàtia amb Auster Crabbe i Mary Carlisle.

Es una pel·lícula que se'n podria dir primaveral.

NOVES

El senyor Alentorn sec, prim i nerviós, salta del seu auto. Té una gran cara de satisfacció.

— "D'on bé, senyor Alentorn?" — li pregunten.

De veure "Todo lo condena". Es un bon film. El senyor Alentorn fa una rialleta molt simpàtica.

En "Manament Imperial" de la Paramount debuta Maria Sieber, filla de la cèlebre estel Marlina Dietrich.

Maria Sieber té nou anys, talent, i una cara que s'assembla molt a la de la seva mare.

K U R S A A L

MICHEL SIMON

UN DOBLE
FORMIDABLE
PROGRAMA

LA CHIENNE

DELICIÓS
ASSUMPTE
EXÓTIC

KRIS

DRAMA EXÓTICO INTERPRETADO POR NATIVOS DE LA ISLA DE BALI COMENTADO EN ESPAÑOL

ESQUELLOTS

La República espanyola es va comprometre a cedir a Barcelona el castell de Montjuïc i no ha complert encara la promesa. A Madrid, mentrestant, cada canvi de Govern equival a la pèrdua d'un llençol i per entre els parracs governamentals es destaca ja la silueta de la monarquia. Amb aquest pas, tenim castell per anys.

Terrorisme sentimental. Una bomba amb un infant per ble. Prosa truculenta amanida amb unes gotetes de bergamota. Cursileria amb parabellum... Preferim explosius.

DOCTOR MORA - Vies Urinàries
Sífilis, Impotència,
 Plaça Universitat, 1 - De 10 a 1 i de 4 a 8

El Circ Hagenbeck ha vingut a fer les delícies dels afeccionats a la feram exòtica. Contemplant la nombrosa varietat de bèsties que componen la famosa col·lecció, hom ha trobat moltes coneixences. Altrament, el domador alemany haurà pogut constatar que des del simi a la pantera, passant per la serp i el cocodril, ací n'estàvem ja ben servits.

Mercès a la filantropia, a la generositat (?) i a l'insubornable (!) esperit republicà de don A'lexandre Lerroux, els personatges de la Dictadura van tornant, lliures de mans, amb l'aire desafiador i fent sonar els esperons.

Senyors Martínez Aaído, Calvo Sotelo, Guadalupe, Barrera... benvinguts! Vagin entrant, vagin passant, vagin manant i vagin pegant.

Si la monarquia tornés, es formaria, naturalment, un partit republicà. Segurament, els monàrquics oldrien que el cap dels republicans fos Lerroux. Gil Rob'es, Casanueva, Honori Maura, Cambó i Martínez Velasco, creuen que hauria d'ésser així. De moment, li obren un crèdit... de facilitats.

Pisos luxosament moblats

Ascensor - Bany - Telèfon

CARRER ROSAL, 44

Barcelona

Una pregunta sense malícia: Es compatible un alt càrrec parlamentari amb el paper de "cavall blanc" d'una empresa de revistes?

Hi ha qui diu que cal escollir entre el Par'ament i el *Palace*. Nosaltres també ho creiem, i a més tenim la certesa que si hom s'abandona a les afeccions predilectes, bo i deixant les coses serioses pels a'tres, veurem revistes meravelloses.

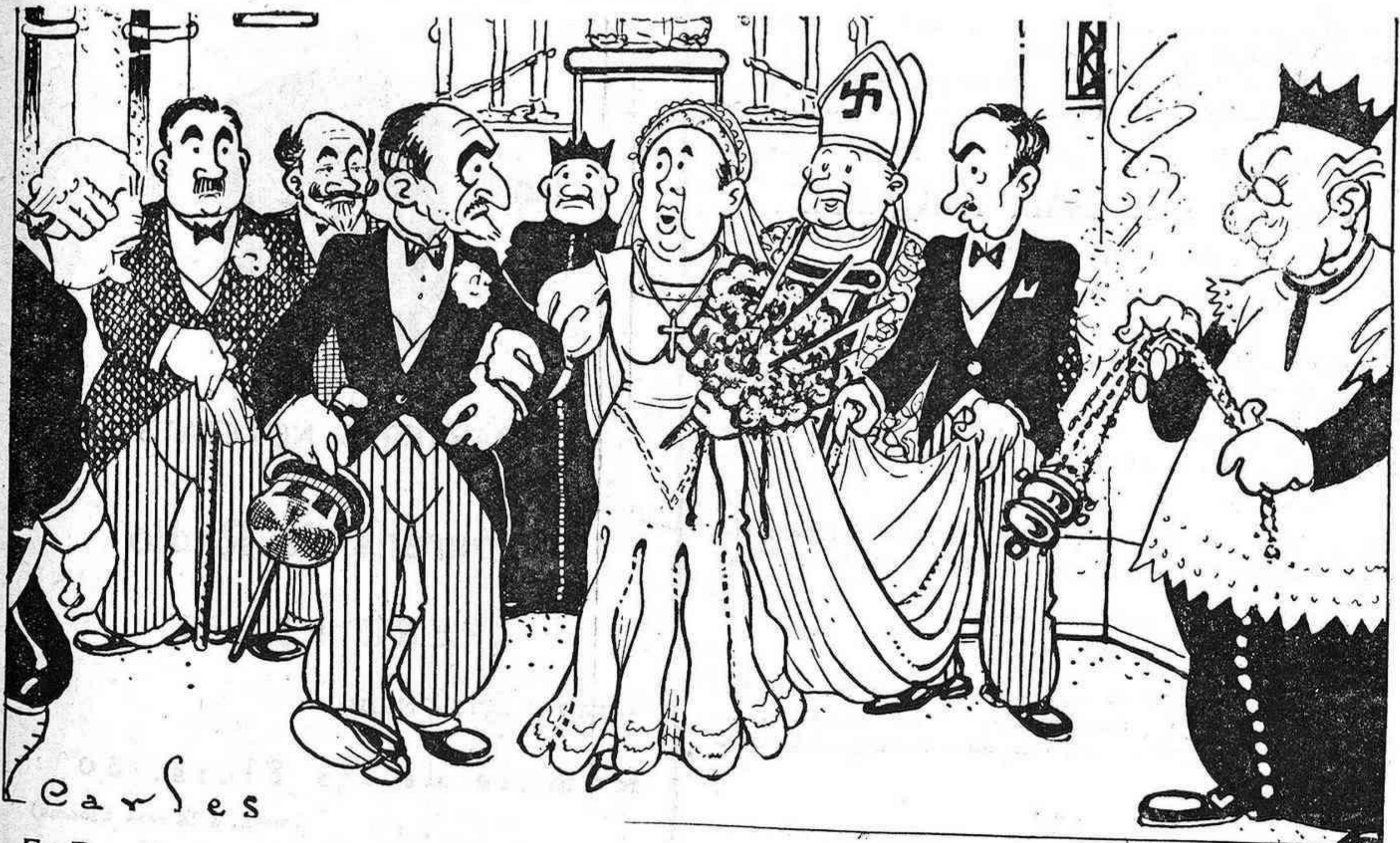
Joaquim Juvanet i Rovira

Cirurgia - Pedicur

PETRIXOL, 11, 2.^{on} 1.^a

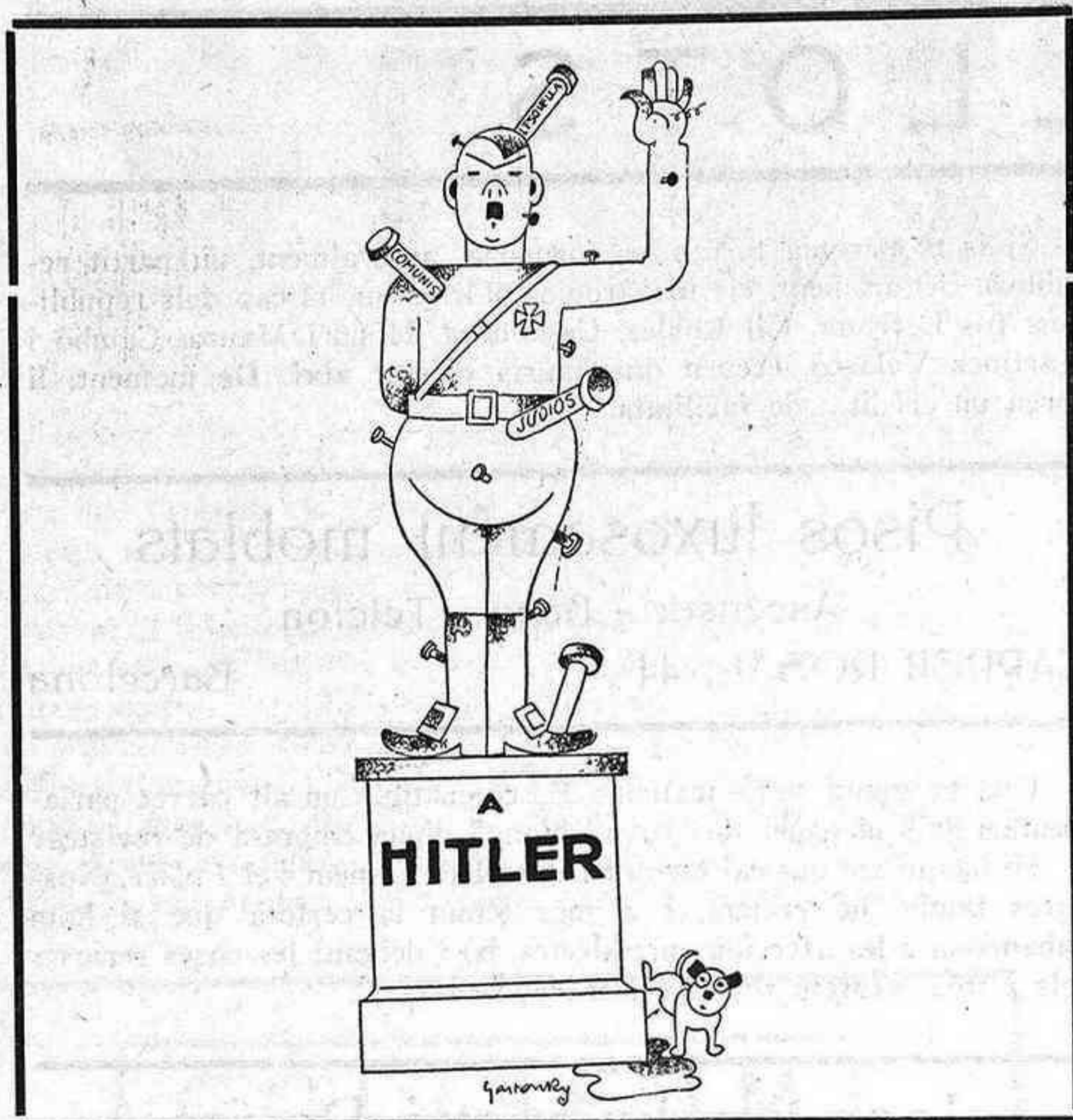
Barcelon

L'organet del partit, i tan partit', radical, diu que els qui acusen Lerroux per la concessió de l'amnistia, no tenen obert el "corazón a la generosidad". En canvi, hi ha gent que tenen oberta la butxaca a la generositat dels altres. I dispensin la manera d'assenyalar.

En Francisquet.—Estàs contenta, Gileta?

Gileta.—Ja ho crec; i ara encara més perquè sé positivament que vas contra l'autonomia de Catalunya.

El gos.—Ell alça el braç i jo la pota.

El diumenge, que es celebrava el partit de futbol Madrid-València, va deixar d'onejar la bandera catalana al cim de la torre de Jaume I, del Port. Era temença al vent o bé un acte de cortesia als forasters? Diem això, perquè allà i ací, hom reputa com a prova de bona educació renunciar a l'ús de la nostra parla i de la nostra bandera.

Diuen que aviat arribarà un vapor, el "Karnak", carregat amb quatre-cents cinquanta animals.

No sabem si es tracta d'un nou reforç per a la Lliga.

Compreu els millors tortells de crema i nata al
FORN DE SAN MIQUEL

Passeig de Gracia, 101

Els rabassaires estan molt contents de l'actuació de la Lliga—gran patriotisme el de la Lliga! gran amor a Catalunya!—en la mordassa, en l'INRI que volen posar a la llei de contractes de conreu.

Diuen que, d'agraïts que estan, volen regalar-li una estàtua de l'anarquista de Terrassa feta en pasta de tortell.

El senyor Samper diu que la llei de contractes de conreu, votada pel Parlament de Catalunya, li sembla bé en molts dels seus aspectes.

Ai, senyor Samper, que en Cambó s'empiparà!

Barcelona té un monument més: el monument a Narcís Oller, el gran novel·lista. Bé se'l mereixia l'autor de *L'escanyapobres*, de *Pilar Prim*, de *La Papallona*, de tantes altres obres que honoren la novellística catalana.

Hom parla de tancar el Congrés per una temporadeta. Sí, és clar: així el Govern Samper podrà governar més tranquil·lament.

M E T R O P O L

GRAN EXIT!

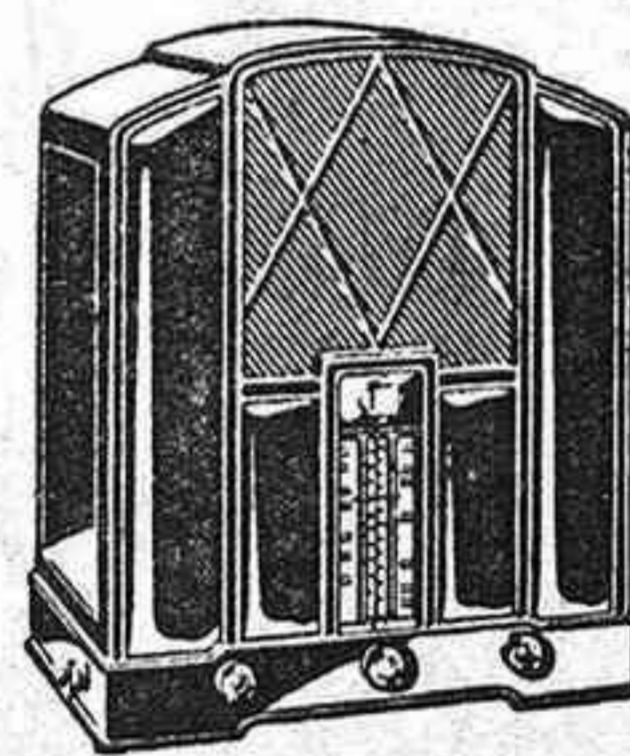
de la Super-Comèdia Deportiva

La Creació màxima de
BUSTER CRABBE

Patrocinada per les Federacions Espanyola, Catalana de Rem, Comissió Pro-Material de Regatas del Club de Mar, Club Montepio, Club de Rem i Club Nàutic de Tarragona. Producció: Monograma Pictures.

Comptat

Plaços

DARRERES NOVETATS

Aparells de Radio

PERE PEREZ

«RADIO AFICIONADO»

Rambla de les Flors, 30

(tocant a la casa Llorens)

J. A. F. Ronda Universitat, 17, 1.er

L'organització més important d'Espanya 200 SUCURSALS

Trajos a terminis - Condicions favorables - Portant la roba, fem confeccions a 50 pessetes

Rda. Universitat, 17, 1.er

Informacions, 13845
Telèfons { rèdits i Hechures, 13569
Tallers, 12426

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

La casa més assortida amb màquines de tallar cabells i llurs pees de recambi. Especialitzada en l'arranjament (buidatge) de navalles barberes i del ajustatge de màquines perruqueres. Abans de fer vostres compres consulteu-la.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República) BARCELONA

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL
Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7: Festius de 11 a 1: TALLERS, 29, entl.

CASA BASTIDA PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICÀ

Entre els 30 maniquís dels aparadors de la Casa BASTIDA els més grans i més ben assortits en trajos d'home de tot Barcelona i veureu reflexada la verdadera moda amb major elegància, més bona qualitat i la més exagerada baratura.

Es necessari conèixer la Casa BASTIDA, en aquest moment és l'únic Basar ahon cada un compra amb confiança el vestit el seu gust i al preu que li convé.

Tenim més de un milió de Ptes. d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans avantatjes i deixar buits els nostres prestatges per efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

SASTRERIA Als preus següents:

SASTRERIA	desde 15'— ptes.
Trajos	» 25'— »
Trajos llana	» 50'— »
Trajos estam	» 4'95 »
Pantalons	» 7'95 »
Pantalons palen	» 11'75 »
Pantalons llana	» 10'— »
Impermeables	» 15'— »
Impermeables pluma	» 10'— »
Trinxeres	» 15'— »
Checos	» 15'— »

CAMISERIA

CAMISERIA	des de 1'95 ptes.
Calçotets	» 4'95 »
Camises	» 4'95 »
Pijames	» 0'50 »
Colls	» 0'50 »
Mitjons	» 0'95 »
Camisetes cotó	» 1'50 »
Camisetes seda	» 0'50 »
Corbates	» 0'25 »
Mocadors	» 0'50 »
Mocadors seda	» 0'50 »

Guia Cinematogràfica

COLISEUM

Edmund Lowe

Victor Mac Laglen

i Richard Arlen en

"Todo lo condena"

Es un film Paramount

TÍVOLI

Warner Bros First National
presenta lo més gran de l'any

**"Desfile de
Candilejas"**

Nota: Aquesta pel·lícula no és
projectarà a cap altre local
fins la pròxima temporada.

METROPOL

Lluria. 115 Tel. 81222

Film ideal per la joventut

**La novia
Universitaria**

per Buster Grabbe
en el mateix programa

Schméling - Walker

CINE RAMBLES

El hijo improvisado

(en espanyol)

CINEMA VOLGA

Dos èxits

PADDY, per JANET GAYNOR
ENTRE ESPADA i PARED
per Gary Cooper (en espanyol)

URQUINAONA

Avui ESTRENA de

**ALMA DE
BAILARINA**

per Joan Crawford
i Clark Gable

Film

METRO GOLDWYN MAYER

CINEMA GOYA

PADDY per Janet Gaynor
NOCHES EN VENTA
REINA EL AMOR

per Claudette Colbert i
Frederich March

CINEMA IRIS-PARK

EL CAFE DE LA MARINA
NOCHES EN VENTA
QUEREMOS CERVEZA
per Buster Keaton

PUBLICINEMA

Sessió contínua de 3 tarda a 1 de la matinada
Seient 1 pta.

Reportatges - Documentals
Darreres Actualitats Mundials
Passeig de Gràcia, 57 Tel. 79681

CINEREYNAL

Escollits

Programes

CINEMA TALIA

DELIRIOS DEL TROPICO
LA MASCARA DE
FU-MANCHU
EL CAFE DE LA MARINA

CINE AMÉRICA

EL DOCTOR FRANKSTEIN per Boris Karloff

TRES VIDAS DE MUJER per Warren Williams

La gran producció Nacional **DOÑA FRANCISQUITA**

PAPA NOEL - DIBUIXOS EN COLORES

FRANCESC LAIRET, 121

TELÉFON 33367

INTIM CINEMA

DOÑA FRANCISQUITA
SECRETO DE ABOGADO,
per Clive Brook.

Rosselló, 257 Tel. 78705

CINEMA BROADWAY

Dibuixos - Eclair journal
Cómica - Nadando en seco
CATALINA DE RÚSSIA

CINEMA SPLÉNDID

Consell de Cent, 217 Tel. 30615
REINA EL AMOR
ALMAS TORTURADAS
LA CASA ES SERIA
QUEREMOS CERVEZA

CINEMA COLON

**ELS MILLORS
PROGRAMES**

TRIUNFO I MARINA

ESTUPEFACIENTES
DIMELO CON MUSICA
"BARRIO CHINO"

CINE BARCELONA

Por el mar viene la ilusión
La máscara de Fu-Manchú
El poder y la gloria

ESPECTACLES

TEATRE CÒMIC

REVISTES

¡Al Pueblo!

¡Al Pueblo!

F. Layret, 55 - Telèfon 34541

TEATRE NOVELTATS

Companya Lluís Calvo

L'èxit mai no vist, de l'any

"La Chulapona"

Música

Mestre Torroba

Gran Teatre del Liceu

**BALLETS RUSSOS
DE MONTECARLO**

POLIORAMA

Lupe Rivas Cacho

LA TANGUISTA

de Paso i Estremera

TEATRE APOLO

TRETE CATALÀ

L'èxit del dia

LA GLORIOSA

és un ple diàriament

TEATRE ESPANYOL

El Rei fa treballs forçats
d'Alfons Roure

Triomf d'autors i artistes

**BOXA
A L'ESTADI**

Dia 13 de Maig

**UZCÚDUN
SCHMÉLING**

i altres combats

en què hi prendran part
els asos espanyols

**IGNASI ARA
JOSEP GIRONÉS
MARTÍNEZ DE
ALFARA**

Espectacle esportiu, el
més gran del món

OLYMPIA

**Gran Solemnitat
Artística**

**El millor espectacle
d'Europa i Amèrica**

**110 Artistes de primera
categoria.**

ARENES

**ESPECTACLE
THEDY**

A riure

Trucs originals

Sorts mai no vistes

Sorpreses i perills
a tot moment

POMPEIA

Nou de la Rambla, 103 - T. 17033

Gran èxit

DEMON'S-JAZZ

Atraccions Internacionals

EXCELSIOR

Tardes a les 4

Matinées a preus populars

Nits a les 10

Soirées amb totes les grans atraccions

FRONTÓ NOVELTATS

Tots els dies grandiosos partits,
tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS
Voleu passar una bona estona,
aneu al Frontó Novelats.

TABÚ CLUB

Dancing i Grans
Atraccions

R. Catalunya, 24 - Teléf. 12603

SALÓ CHEVALIER

Coll Blanch

Grans Balls Extraordinaris
dissabtes i dies festius

Joc d'actualitat per a entreteniment de grans i xics.

(Retalleu la silueta central i els vestits. Munteu els vestits damunt la silueta, segons la vostra fantasia, i us quedarà sempre en Francisquet tal com ha estat en la seva vida política)